

Már meg sem lepődök, amikor egy állítólagos istenhívő ember a Biblia hitelességét, tartalmát vonja kétségbe, ha abból egy-egy ige felidézésre kerül. Ez egy jó módszer arra, hogy a létről mit sem tudó emberek kiiktassák azok figyelmét, akik a szentkönyvek igéjével akarják megmérni az újkori „spirituális” ismeretek igazságtartalmát.

Beszélnék arról, hogy a Bibliából az egyház kiiktatott részeket, egyes könyveket bele sem tett a kiadványból, sokan pedig a fordítási hibákat hozzák fel indokként arra, hogy miért nem érdemes a szentkönyvre hagyatkozniuk.

Én bevallom nektek, hogy volt időszak az életemben, amikor ezeket az állításokat én magam is elfogadtam igaznak és én magam is nagy szeretettel hivatkoztam mindezekre, amikor a saját igazamat akartam bizonyítani egy-egy eszmecsere folytán. Sőt, néha tovább is mentem, és arra vetemedtem, hogy nem csak a Biblia, hanem Isten tökéletességét vontam kétségbe, arra hivatkozva, hogy az ember milyen tökéletlen szerkezet, illetve a Bibliában is jól megfigyelhető, hogy Isten az egyik embernek eltúrta a bűnt, a másikat megbüntette érte. Később mindezeket megbántam, mert akkor tudatlanságból cselekedtem, és éppen a tudatlanságom miatt nem is volt jogom olyan állításokat tenni, amelyek emberek döntési mechanizmusát esetleg eltérítik a helyes útról.

Mivel ismerem az Istent és annak természetét, a saját állításaimat ritkán a bibliai igékből, annál inkább ebből az ismeretből merítem, és a bibliai igéket inkább azért hozom be a mondani valómba, hogy másnak is leessen a tantusz az ige jelentésével kapcsolatban. Ennek tükrében a mi Bibliánkról a következő állításaim vannak:

- A Biblia, mivel könyvekből áll, úgy teljes, ahogy van. Nem mondható, hogy kihagytak belőle iratokat, mivel az egyház valamilyen döntési mechanizmus alapján pontosan a jelenlegi iratokat akarta megjeleníteni benne.

- Az ún. apokrif iratok egy része szerintem is hazugság. Az én döntési mechanizmusom nem is hasonló az egyházéhoz, mivel én nem az iratok korhúsága, nyelvezete, és egyéb külsőségek alapján, hanem az igazság ismeretében jelentem ki azt. A tartalmában igaz, de az egyház által apokrifnak titulált iratok nem hordoznak több információt Istenről és az

Isten természetéről, inkább az ember bizonyosságát erősítheti. Azonban, ha a Bibliában szereplő bizonyosságok nem elegendőek egy embernek, hogy higgyen Isten hatalmas erejében, akkor ezek az iratok sem hoznak számára megnyugvást.

- Ha az egyház a Bibliában szereplő iratokból hagyott is volna ki részeket, a jelenlegi kiadvány akkor is alkalmas arra, hogy az ember helyes életcél, és ahhoz helyes utat válasszon. Ugyanakkor arra is alkalmas, hogy a végső valóságról felderengjen egy olyan kép, amelyben lehullnak az ember illúziói.

- A Bibliában helyenként valóban vannak pontatlan fordítások, de azokat egy valódi igazságkereső ember könnyedén tudja pontosítani, mivel számos tanítás egy irányba mutat, illetve a végső valóságban nem annyira a név, mint a mögötte lévő képzet a fontos (pl.: nem fontos, hogy szentlélek, vagy szentszellem, ha a név mögött pontosan tudom, milyen elvek, aspektusok rejlenek)

- Az ószövetség önmagában is alkalmas az igazság természetének megismerésére. Igaz, az ember által rögzített események között nehezebben hámozható ki, azonban vannak az ószövetségben olyan egyértelmű tanítások, amely épp arra alkalmasak, hogy a rejtett tudást az ember megismerje. Ezt pedig csak az igazságot szomjazó embernek adatik meg, s nem annak, aki a Bibliában is bulvár híreket keres (ki kinek a rokona, ki született, ki halt meg, ki kit csalt meg, stb.).

- Az újszövetség különlegesen fontos könyveket tartalmaz, de a minden napi élethez, csak az ószövetséggel együtt ad teljes értékű útmutatót.

- Az újszövetség rendkívül sok tanítást tartalmaz, amellyel az ószövetségi tanítások helyességét megerősíti, illetve ad olyan tanítás jellegű kulcsokat, amellyel az ószövetség rejtett tanításai megérthetők.

- Isten természetére az ószövetség adja a legteljesebb tanításokat, míg az isteni természet ember általi eléréséhez (felszabaduláshoz) az újszövetség.

- A végső valóságra mind az ószövetség, mind az újszövetség inkább útjelzőket helyezett el (de abból sokat), mivel a kor emberei nem lettek volna képesek megérteni azt részleteiben.

Külön szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy annak, aki ismeri a végső valóságot, annak a Biblia, a Védák (hind szentkönyvek), a Korán (az iszlám szentkönyve), illetve a buddhisták szentkönyvei nem különböznek egymástól. Mindegyik ugyanazt a valóságot igyekszik leírni, igaz mindegyikben sok az olyan körítés, amely elvonja a lényegtől a figyelmet. Mindegyik könyv tele van az adott kultúrának, és könyvben szereplő emberek élettörténeteinek, döntésmechanismusainak leírásával, azonban a könyvek tiszta tanításai az életről, egyformák. Isten hatalmas bölcsességében azonban a legfelsőbb tudást épp a körítésbe helyezte. Most még nem érti meg senki ezt a mondatot, mivel az igazság keresők istenről helyes tudást akarnak szerezni, és addig fognak erre törekedni, amíg el nem jutnak oda, ahonnan kiindultak. Aki viszont ezt a mondatot megérti, mindent tud az Istenről.

Aki a Bibliát támadja, egészen biztos tudatlan ember, nem csak az iratok igazi mélységeit nem ismeri, de bizalomnak és hitnek is a híján van. Ne hallgassatok rá, mert tudatlansága romlást

A mi Bibliánk

Írta: Administrator

2011 július 09. (szombat) 08:08 - Utoljára frissítve 2011 július 09. (szombat) 08:15

hozhat rátok is. Ne is vitatkozzatok az ilyen emberrel, mert saját maga igazolására hajlamos kitalált érvekkel elbizonytalanítani benneteket. Az egyháznak megvannak a saját gyengeségei, de a jelenlegi Bibliának nincs gyengesége, csak az lát benne azt mégis, aki nem az igazságot, hanem az igazság cáfolását keresi. Az pedig nem lát világosságot, és Istenhívőnek is hívhatja magát, valójában nem az, hiszen Isten maga az igazság.